

PROGRAMA DE MÀ

Orchestre des Champs Élysées & Herreweghe —*Simfonies 5 i 6* de Beethoven

Palau 100

Dijous, 23 d'octubre de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Orchestre des Champs Élysées

Philippe Herreweghe, *director*

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

I part

Simfonia núm. 6, en Fa major, op. 68, “Pastoral”

1. Despertar joiós en arribar al camp – Allegro ma non troppo
2. Escena vora rierol – Andante molto mosso
3. Animada reunió de camperols – Allegro
4. Llamps i tempesta – Allegro
5. Cant dels pastors. Goig i agraïment després de la tempesta – Allegretto

II part

Simfonia núm. 5, en Do menor, op. 67

1. Allegro con brio
2. Andante con moto
3. Scherzo: Allegro
4. Allegro-Presto

Durada del concert:

Primera part, 40 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 35 minuts.

La durada del concert és aproximada

Concert enregistrat i emès en directe per Catalunya Música i altres emissores de la UER

#simfònica #músicauniversal #gransfigures #palaujove

repsol
fundación

Projecte Motor Verde **En aquesta obra els protagonistes són els boscos**

Motor Verde de Fundació Repsol és un projecte de reforestació a la península Ibèrica que està recuperant la biodiversitat en terrenys cremats o erms, generant ocupació inclusiva i recolzant l'economia rural.

motorverde.fundacionrepsol.com

Participa-hi

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Palau de la Música Catalana

Palau 100

musicAeterna & Currentzis / Fujita, Royal
Philharmonic Orchestra & Petrenko /
Vengerov, Orquestra Filharmònica de
Tòquio & Chung / Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Baviera & Rattle / Pahud,
Orquestra Simfònica de l'SWR de Stuttgart
& Roth / Seong-Jin Cho, London Symphony
Orchestra & Nosedá / West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta / Balhasar Neumann
& Sow / Soltani, Orquestra Simfònica
d'Islàndia & Ollikainen / Janine Jansen
& Camerata Salzburg / Budapest Festival
Orchestra & Fischer / Orfeó Català,
Staatskapelle Dresden & Gatti

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Ludwig van Beethoven (Bonn, 1770-Viena, 1827). Considerat primer compositor del Romanticisme, una estètica que exalta els sentiments, i primer gran músic independent de la cort.

Orchestre des Champs Élysées (OCE) (París, 1991). Orquestra simfònica fundada per Herreweghe i amb seu al Théâtre des Champs Élysées a París, especialitzada en música antiga i clàssica, interpretada amb instruments històrics i criteris d'època.

Philippe Herreweghe (Gant, 1947). Director actual de l'OCE i fundador del Collegium Vocale Gent; a més d'estudiar piano, clavicèmbal i orgue, és llicenciat en medicina. Va cridar l'atenció de músics com ara Nikolaus Harnoncourt, pioner en la interpretació històricament informada.

Quines són les claus del concert?

Podràs escoltar dues de les *Simfonies* més famoses de Beethoven en una interpretació històricament informada. Dues obres de la transició entre el Classicisme i el Romanticisme, que contrasten entre si i que casen perfectament amb l'estil articulat i clar del director i l'orquestra d'aquest concert.

A què he de parar atenció?

A la *Cinquena Simfonia* apareix el famós ritme “ta-ta-ta-TAA” que apareix repetidament al llarg del primer moviment. Tot i que l'obra està en tonalitat menor, el quart moviment és triomfal! Escolta'n les timbales! La *Sisena Simfonia* està en tonalitat major i el sobrenom de “Pastoral” indica que s'inspira en la natura i la vida campestre. Per posar un sol exemple de com Beethoven recorre als instruments per evocar les sonoritats de la natura, les flautes i oboès del segon moviment recorden l'aigua baixant per la llera d'un riu.

Sabies que...

Actualment, la música antiga no només es defineix pel seu repertori, sinó per com s'interpreta.

El més important de la interpretació històricament informada (HIP: *historically informed performance*, en anglès) és que es tracta d'una nova manera d'acostar-se a la música, com passa amb qualsevol interpretació. La sala on som i la situació d'aquesta música han canviat respecte de les originals i el més rellevant és saber gaudir d'aquest nou context, no només pensar com hauria estat. Deixa't portar pel moment!

Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Comentari

Reviure una estrena

El 22 de desembre de 1808 al Theater an der Wien, la sala més moderna del moment a Viena, va tenir lloc un concert llarguíssim, exclusivament amb obres de Beethoven. Va ser ell mateix qui va organitzar i va promoure un esdeveniment que ha passat a la història de la música com l'últim en el qual va actuar com a solista de piano. Els símptomes del que –pel que sembla– va ser una otosclerosi complicada amb altres malalties li van impedir tenir oïda per continuar amb la faceta d'intèrpret, però sí va poder continuar amb la de compositor. Aquell dia, en aquella sala amb el sistema de calefacció espatllat, el públic entrava en calor des del primer moment amb l'estrena de la *Simfonia núm. 6, en Fa major, op. 68, "Pastoral"* i amb l'estrena de la *Simfonia núm. 5, en Do menor, op. 67* que va sonar a la segona part.

Aquesta tarda les escoltarem en l'ordre amb el qual Beethoven les va anomenar, primer la número 5 i després la número 6, encara que aquestes dues *Simfonies* van ser compostes gairebé en paral·lel. Els primers esbossos d'ambdues apareixen en diversos quaderns del 1803 i la data de finalització està entorn del 1807 i 1808. Un llarg procés de maduració que li va permetre aportar alguna innovació d'estructura, de desenvolupament melòdic o de transformació harmònica en tots i cadascun dels moviments. Escoltar aquestes dues obres tractant de trobar aquestes novetats, al mateix temps que gaudim d'allò que n'és més conegut es pot convertir en una experiència que ens porti més enllà de l'audició.

Els quatre primers compassos de la *Cinquena Simfonia* de Beethoven són d'allò més taral·lejat i recognoscible de la història de la música. Tres valors curts i un llarg (pa-pa-pa-pam) que donen inici a aquesta obra i s'han gravat en la memòria col·lectiva com el so de la crida del destí. Anton Felix Schindler (1795-1864), editor i pioner del màrqueting musical, va narrar aquesta història, que va ser molt ben acceptada pel públic i la crítica. Carl Czerny (1791-1857), pianista molt pròxim a Beethoven, va contar que aquest inici havia estat inspirat pel so d'un ocell, una verderola que fa aquest ritme i aquesta intervàl·lica. Bastant més creïble tenint en compte que Beethoven trobava molta inspiració en els seus passejos pel camp i que estava escrivint al mateix temps una simfonia, la número 6, que posa en sons la vida campestre.

No obstant això, la potència d'aquest motiu a l'inici de la *Simfonia*, la brillant repetició variada que en fa i una sensació harmònica d'ambigüitat tonal que manté molta estona han aconseguit que la idea d'un destí implacable tingués un so concret. Tant, que compositors com Txaikovski en la seva *Quarta Simfonia* i Mahler en la seva *Cinquena*, entre d'altres, van utilitzar-ho per estremir-nos.

El segon moviment, "Andante con moto", és un prodigi de l'estructura musical denominat variacions dobles. Consisteix a anar variant simultàniament dos temes que han estat presentats al principi, de tal manera que l'obra va desenvolupant-se constantment, però al mateix temps ens manté connectats amb aquests dos temes que la nostra oïda reconeix i gaudeix. El tercer moviment, "Allegro", no trenca la forma habitual de *scherzo-trio-scherzo*, encara que fa tres vegades l'*scherzo* i dues vegades el trio i recupera el motiu del primer moviment interpretat per les trompes amb un caràcter més triomfal i animat. L'últim moviment, "Allegro-Presto", enllaça amb el tercer mitjançant un pont que amb un *crescendo* ens porta a una espècie de marxa triomfal. El més enginyós del final de la *Simfonia* és una llarga coda en la qual van reapareixent els temes que han sonat en els moviments anteriors. Una innovació que Beethoven va explorar en altres obres i que va obrir el camí a noves estructures musicals. Però també una idea de posar en música la cèlebre frase derivada d'un text de Sèneca el Jove: "*Per aspera ad astra*" (Des de l'adversitat a les estrelles) que va inspirar molta producció artística del Romanticisme.

La *Simfonia núm. 6, en Fa major, op. 68, "Pastoral"* s'ha convertit, sense pretendre-ho, en la banda sonora dels paisatges naturals de bona part d'Europa. A més, ens permet veure com aquest artista malhumorat, vehement, amargat i arrogant en el qual se sol pensar, també era un ésser humà afectuós i respectuós amb les persones estimades, positiu, bromista, alegre i, per moments, feliç. L'obra està influenciada per *Retrat musical de la naturalesa o Gran Simfonia* escrita el 1784 pel compositor Justin Heinrich Knecht (1752-1817). Totes dues obres tracten de reflectir el mateix: camp, rierol, ocells, pastors, tempesta, goig i agraïment, però de manera diferent.

Beethoven va insistir moltíssim que la seva *Simfonia* no era una descripció concreta i que pretenia que tant la música com els extensos títols dels moviments evoquessin les pròpies emocions, sentiments i records campestres de qui l'escoltés. Va dir: "*És més una expressió de sentiments que una pintura de sons*". I per descomptat aconsegueix que al primer moviment percebem el despertar dels nostres propis sentiments alegres, afables quan estem en aquests llocs naturals on trobem serenitat. En el segon va representar amb bastant d'exactitud alguns dels sons de la seva experiència personal en una "Escena vora rierol". De fet, el 1823 va visitar

Heiligenstadt amb Anton Felix Schindler i en aproximar-se a un rieró va dir: “*Va ser aquí que vaig escriure el moviment pel rierol; i des d’allà a dalt, els oriols, les guatlles, les aloses i orenetes van compondre junt amb mi*”.

Per això podem escoltar la remor del rierol en la corda; un rossinyol, una guatlla i un cucut, en flauta, oboè i clarinet. Que els moviments tercer a cinquè es toquin de forma continuada és una manera de mostrar-nos la seva manera de pensar la naturalesa i de percebre la vida: flueixen sense parar i igual que el camp ens brinda un espai per a les celebracions (*III. Animada reunió de camperols*) ens sorprèn amb una tempesta (*IV. Llampecs. Tempesta*), però hem de ser agraïts a tota aquesta riquesa (*V. Cant dels pastors. Goig i agraïment després de la tempesta*). Aquests motius melòdics es desenvolupen amb magnífiques transformacions en harmonia i ritme i diversitat de combinacions instrumentals. Si escoltem aquesta *Simfonia* percebent aquestes novetats en el llenguatge musical, podrem descobrir que és molt més que una obra entretinguda i bella que trasllada el so de la naturalesa a l’orquestra.

Beethoven va deixar al seu testament de Heiligenstadt: “*Adeu i no m’oblideu del tot quan hagi mort; mereixo això de vosaltres perquè, sovint, en vida he cavil·lat sobre com fer-vos feliços*”. Reviure l’estrena d’aquestes dues *Simfonies* ens permet complir el seu desig.

Dra. Sofia Martínez Villar, especialista en formació de l’oïda musical

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Orchestre des Champs-Élysées

© OCE

L'Orchestre des Champs Élysées es dedica a la interpretació amb instruments d'època amb un repertori que abasta de Haydn a Debussy. Va ser creada el 1991 gràcies a la iniciativa conjunta d'Alain Durel, director del Théâtre des Champs Élysées, i Philippe Herreweghe.

Durant diversos anys va ser orquestra resident del Théâtre des Champs Élysées i del Palais de Beaux-Arts de Brussel·les, i s'ha presentat a la majoria de les grans sales de concerts: Musikverein de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Barbican Centre de Londres, Philharmonie de Múnic, de Berlín i de Colònia, Alte Oper de Frankfurt, Gewandhaus de Leipzig, Lincoln Center de Nova York, Parco della Musica de Roma, i auditoris de Lucerna i Dijon, entre d'altres. També ha actuat al Japó, Corea, la Xina i Austràlia. Tot i que Philippe Herreweghe n'és el director, ha convidat altres batutes a dirigir-la, entre els quals Louis Langrée, Daniel Harding, Christian Zacharias, Heinz Holliger, Christophe Coin o René Jacobs.

El repertori de l'Orchestra de Champs Élysées s'ha ampliat considerablement en el transcurs dels anys i actualment comprèn més d'un segle i mig de música. Les darreres temporades testimonien aquesta evolució, i interpreta tant Mozart i Haydn com Dvořák, Brahms, Mahler, Ravel o Stravinsky.

Sota l'impuls de Herreweghe, l'orquestra manté una enriquidora col·laboració artística amb el Collegium Vocale Gent, amb el qual enregistra les grans obres. Els seus darrers àlbums: *Alt-Rhapsodie* de Brahms, *Missa solemnis* de Beethoven, *Te Deum* de Bruckner, *Christus am Ölberge* de Beethoven, han estat àmpliament aclamats per la crítica internacional.

Des del 2014 manté una relació privilegiada amb el director Louis Langrée, tant en òpera com en música francesa: *Pelléas et Mélisande* (2014), *La mer* (2016), *Le Comte Ory* (2017), *Hamlet* (2018), *Fortunio* (2019), *La valse - Boléro* (2019 i 2020).

Les iniciatives socials també formen part del projecte artístic de l'Orchestra des Champs Élysées. Així, a Nova Aquitània contribueix al projecte de la Jeune Orchestre de l'Abbaye (JOA) a Saintes, una orquestra escola dedicada a l'especialització en instruments d'època. Paral·lelament du a terme un ampli programa de sensibilització musical amb estudiants de secundària a través del cor i l'orquestra de joves, en associació amb el Théâtre Auditorium de Poitiers.

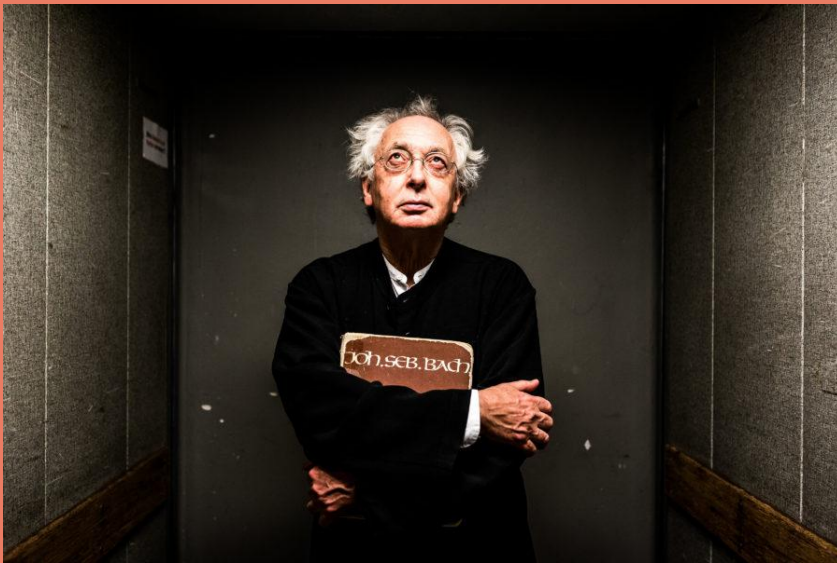
Des del 2024 l'orquestra desenvolupa el programa europeu Nouvelle Odyssée Européenne (NOE), dedicat a la formació de joves músics entorn d'acadèmies Beethoven a Itàlia i Armènia.

L'Orchestre des Champs Élysées, associada al Théâtre Auditorium de Poitiers (TAP) i amb residència artística a Nova Aquitània, rep subvencions de la DRAC Nouvelle-Aquitaine, de la Regió de Nova Aquitània i de l'Ajuntament de Poitiers. També té el suport del Centre National de la Musique, l'Institut Français i la SPEDIDAM per a les gires internacionals. Així mateix, rep el suport d'Europa Creativa per al seu programa de formació NOE.

L'orquestra és membre fundacional de la Fédération des Ensembles Vocaux et Instrumentaux Spécialisés (FEVIS). També forma part de Scène Ensemble (antiga Profedim, sindicat professional de productors, festivals, conjunts i difusors independents de música).

L'Orchestre des Champs Élysées pot comptar amb el club de mecenes Contre-Champs per desenvolupar projectes territorials a Nova Aquitània.

Philippe Herreweghe, director

© Wouter Maeckelberghe

Va néixer a Gant. A la seva ciutat va dur a terme simultàniament diversos estudis universitaris i formació musical al Conservatori, a la classe de piano de Marcel Gazelle. En aquella època va començar a dirigir i el 1970 va fundar el Collegium Vocale Gent. Nikolaus Harnoncourt i Gustav Leonhardt es van interessar en el seu enfocament excepcional sobre la música i el van convidar a col·laborar en l'enregistrament integral de les *Cantates* de Bach.

Aquest enfocament viu, autèntic i expressiu que Philippe Herreweghe va desenvolupar en la música vocal ben aviat va ser reconegut arreu. El 1977 va fundar a París el conjunt La Chapelle Royale, especialitzat en la interpretació de la música francesa del Segle d'Or de Versalles.

Del 1982 al 2002 va ser director artístic de les Académies Musicales de Saintes. Durant aquest període va crear diversos conjunts, entre els quals, com a prolongació de la Chapelle Royale, el 1991 va néixer l'Orchestra des Champs Élysées, la primera orquestra de França dedicada als repertoris preromàntics i romàntics interpretats amb instruments d'època.

Des del 2009 treballa activament amb el Collegium Vocale i l'Orchestre des Champs Élysées en el desenvolupament d'un gran cor simfònic europeu per afrontar les grans obres corals del Romanticisme i post-Romanticisme.

Al capdavant de l'Orchestre des Champs Élysées, Philippe Herreweghe explora des de fa trenta anys el gran repertori simfònic, de Haydn a Mahler, passant per Beethoven, Brahms i Bruckner.

Igualment, és el director titular l'Antwerp Symphony Orchestra des del 1997. Ha desenvolupat una carrera com a director convidat amb grans orquestres: Concertgebouworkest d'Amsterdam, Gewandhausorchester de Leipzig o Tonhalle Orchester de Zúric. I les properes temporades té compromisos amb la Staatskapelle de Dresden, Philharmonia Orchestra de Londres, Basel Kammerorchester i Cleveland Orchestra.

En un primer moment va anar acumulant una discografia de més de cent vint enregistraments amb els segells Harmonia Mundi France, Virgin Classics i PentaTone. Però el 2010 va crear, juntament amb Outhere-Music, el seu propi segell **φ (PHI)**.

Amb l'Orchestre des Champs Élysées ha gravat, entre d'altres, versions de referència de les tres darreres *Simfonies* de Mozart, la integral de les *Simfonies* de Schumann, la *Quarta Simfonia* de Brahms i de Mahler, així com les *Simfonies núm. 4, 5 i 7* de Bruckner. Gran especialista en la música vocal, els seus àlbums amb l'orquestra i el Collegium Vocale Gent han estat unànimement lloades per la crítica internacional, des del *Requiem* de Mozart fins al *Tè Deum* de Bruckner, passant per la *Missa solemnis* de Beethoven, *Elies* de Mendelsson i *Un rèquiem alemany* de Brahms.

Ha rebut, per la seva creativitat i implicació artística, nombrosos guardons: ambaixador cultural de Flandes amb el Collegium Vocale Gent (1993), doctor *honoris causa* per la Universitat Catòlica de Lovaina (1997), cavaller de la Legió d'Honor a França (2003), Medalla Bach de la Ciutat de Leipzig per la seva tasca com a intèrpret de l'obra bachiana (2010) i el Premi Ultima atorgat pel govern flamenc al mèrit cultural general (2021).

Més informació: www.orchestredeschampselysees.com

Formacions

Orchestre des Champs Élysées

Violins 1

Alessandro Moccia, Ilaria Cusano, Giusy Adiletta, Asim Delibegovic, Julia Didier, Philippe Jegoux, Marion Larigaudrie, Martin Reimann, Enrico Tedde

Violins 2

Corrado Masoni, Solenne Gulbert, Diego Castelli, Isabelle Claudet, Alexia Fouilloux, Thérèse Kipfer, Clara Lecarme, Nicole Tamestit

Violes

Catherine Puig, Vincent Deprecq, Chloé Parisot, Brigitte Clément, Delphine Grimbert, Luigi Moccia

Violoncelles

Ageet Zweistra, Clément Dami, Vincent Algrange, Gesine Queyras, Harm-Jan Schwitters

Contrabaixos

Axel Bouchaux, Joe Carver, Damien Guffroy, Massimo Tore

Flautes

Georges Barthel, Amélie Michel

Piccolo

Giulia Barbini

Oboès

Emmanuel Laporte, Taka Kitazato

Clarinets

Vincenzo Casale, Daniele Latini

Fagots

Julien Debordes, Jean-Louis Fiat

Contrafagot

Antoine Pecqueur

Trompes

Ricardo Rodríguez, Jean-Emmanuel Prou

Trompetes

Alain de Rudder, Yorick Rorcam

Trombons

Harry Ries, Guy Hanssen, Wim Becu

Timbales

Pieterjan Vranckx

També et pot interessar...

Palau 100

Dijous, 05.02.26 – 20 h

Sala de Concerts

Simfonies núm. 2 i 8 de Beethoven

Orchestre des Champs Élysées

Khristian Bezuidenhout, *piano*

Philippe Herreweghe, *director*

Preus: de 20 a 88 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI
ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CARDON
CROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG **JOFRE**

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

elPeriódico

EL PUNT **AVUI**

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

L'AVANGUARDIA

EUROPA

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA
RÀDIO

theNEW
BARCELONA
POST

TMB Transports
Metropolitans
de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

